

חדשות מימי המלכה ויקטוריה

ואז הכובע על השולחן... וכן היא לא התפשטה!

תארו לכם מצב שכזה, — אגב, תארו לכם: הוא בא ברגע הנכון, מה אני אומר "ברגע הנכון", כאילו יש בשתי מילים חיוורת אלה...
(אגב: גם היא הייתה חיוורת, מאות חיוורת, ולא שמה "שמיני קה", אפילו)
בבקשה ממך, אל תעזרי לי ואל תפסיקי באמצע, אנשים רוצים לשמוע, זוהי שאלת חיים או מות, ממש כמו שאמר מיט' סר מניגהם.
(הוא היה מעניין מאוד כשעמד לו כך על המדרגות, בתוך החדר, עם החליפה שלו ועם הוקנקן שלו ואמר.)

להיות או לא להיות?
(למה הוא התכוון, בעצם?)
אינני יכול להגיד לך כי דיוק, עדיין לא קראתי את הבקורת. אבל אני חושב — עד יום ששי, עד שאקרא את הבקורת — שהוא רמז רמז לאשתו, למיסס מניגהם: להי' יות בבית-משוגעים, או לא תוכל לעשות את כל התעלול לים הזדוניים בבית, או לא להיות בבית, מפני שתהיה בבית-משוגעים ואז לא תוכל לעשות את כל התעלולים הזדוניים בבית

(ואני דוקא חושבת שהוא נתכוון לעצמו: להיות הלאה מישהו, למה שכבר היה, ול' שבע את אשתו, או לא להי' יות אם הגון, למה-שכבר לא היה בינך-וּלשבע את אשתו; הוא היה כל כך מ' עניין, על המדרגות, עם ה' חליפה שלי ועם הוקנקן שלי, אני לא מתפלאת בכלי מיסס מניגהם הייתה משוגעת כמעט, הוא שיגע גם אותי, אבל אני חושבת שאתה ב' כל זאת לא צודק, כשאמר להיות או לא להיות לא חשב על אשתו, לא הביס עליה אפילו)

אמרתי לך, נחכה ליום ששי ונדע, הבקורת מסבירה הכל
(זה דוקא נכון, הנה קרא' חי בקורת אחת על מחזה

אחד, או היא הסבירה בהתחלה למה המחזה הוא מצוין, אחר כך הסבירה למה המחזה הוא רע, למה שיש אנשים שחושבים שזה רע, אחר כך הסבירה שוב למה הוא טוב כל כך ובסוף הסבירה עוד למה הוא רע כל כך)

[שאלתה מן היציע: נודניקים. מה היה ברגע הנכון כשהוא בא?]
זהו! כאילו יש בשתי מילים חיוורת אלה (אגב:)
הפסיקי! בלי שום אגב. אנשים רוצים לשמוע. אבל זה היה ממש ברגע הנכון (כמו אצל שרלוק הולמס!)

נכון, מה שנכון נכון, אבל כשהלך להתחבא במלתחה, מפני שבמסכה ישבה נאנסי עם טיפוס אחד, ולמרתך, לחור השנייה המשותף של אליווהס הזקנה ושל ננסי הצעירה היה רחוק קצת, והמיסטר מניגהם כבר היה על המדרגות, בכניסה, או השאיר את הכובע על השולחן...

(תרח שכזה. וזהו בלש ועיד אינספקטור!)
נכון, מה שנכון נכון. כולנו התפלצנו, כאילו יש במילה החיוורת הזאת, "התפלצנו"

(אגב, חיוורת, למה באמת לא שמה מיסס מניגהם קצת שמיני קה, אני חושבת שבאמת כבר הייתה קצת משוגעת)
אמרתי לך, חכי עד יום ששי, למה לנו לדבר סתם, אילי יש פה גם פסיכולוגיה, הבקורת כבר הסבירה. אבל הכובע, הולך להתחבא ומשאיר את הכובע (אגב, זה היה כובע-סמבל)

נכון, מה שנכון נכון [שאלתה מן היציע: נו?]
לא חשוב, אחר כך, ממש ברגע האחרון, חזר ולקח את הכובע, כולנו, כל מוגרבי למטה גשם לרחחה.
וחוץ מזה היא לא התפשטה, היא הלכה לישון ולא התפשטה (אבל איש לא ראה זאת)

נכון, מה שנכון נכון, זה שהיא לא התפשטה לא חפס כל מוגרבי, למטה, ורק מיסטר מניגהם אמר אם הלכת לישון אז למה לא התפשטת?
(כבר הייתה לו אז חליפה אחרת, עם הוקנקן שלו, הוא היה באמת משגע, וגם בכלל, בלא זקנקן אפילו, זה היוסף ידיו. מן הרמטטייל, עצם קראו לו יוסי ואיך הוא היום, ארס כזה וחובב) ובתיה לנצט, יפהפה! והיא קרעה את הלב כשהיא בכתה, חבל שהיא סכלה כל כך

מרים ברנשטיין-כהן ובתיה לנצט

(וזה מן "המטאסא", חורגל, לא כל כך צעיר, אבל ראיח איך הוא היה אינספקטור ואיך הוא מדבר "חולצה עסיסית" ובאמת ראו שהיא רטובה)
ומה חסר לקטנה הזאת, הנאנסי, את יודעת שזהבה הס זו (מה אתה גם כן פושע כמו מיסטר מניגהם? גם הוא רצה להתעסק איתה)
אני הבסתי דוקא ע! אליווהס, את יודעת, מרים ברנשטיין-כהן אם היא רק רוצה — היא יכולה (והוא, עם החליפה שלו, עם הוקנקן שלו) שוב? מי?
(זה שעשה את הכל, זה פיטר פריי, שעמד אחר כך ליד בתיה לנצט, או היא כבר לא בכתה. אגב: למה עלו אחר כך שנים, בתכניה כתוב שהוא יוסף קארל והיא חוה הגדיש והב עשו את הדקורציה)

אה, זה פשוט אחד עשה איר ואחד עשה הושר, אבל זה היה יפה (אגב: ומי זה המילטון?) זה פשוט כמו שקספיר שגם כן אמר להיות או לא להיות (אה!) והבקורת? אדם אחד קודא סיפור בל' שי — מיטב, אבל חתש מאות איש יחד היושבים ומאזינים לסיפור בלטי, — האין זה חזיון של סמסום קולקטיבי?

טעות דפוסית?

זה היה הקס בו נאחזתי כדי להציל את הבמאי של ז'אן ד'ארק ושל אהבתה של יובל אור (!) מסכנת טביעה, בשק בתוך הבאר, אך הקס נשבר וא' נחני לא נמלטנו...
באמונה טכנ' האמנותי — למען האמת: רציתי להאי' מיו שהמלים "ההצגה יוסף מילוא" אינן אלא טעות-דפוס. הן לא יתכו שמי טעשה את אהבתה של יובל אור (!) ובנוסף רב כזה, ונסך קסם של אדה על מערכון מברת, ומי טעשה את ז'אן ד'ארק בתיאום מהשבה ומשחק והגיש לכל צופה את המיו' חד שבכרנד שאו — הוא הוא מי טעשה כל אשר לא עשה ב"יריד בוכארי", זה, שנתנסו בו, על הבנה, הרבה אנשים ונשים וגם המור וכמה וכמה מנגנים וגם זמרת, והלכו גם רצו גם קפצו מהכאלהתם ומהתלהבא עד שעיפו כזאד וחללו להלך ולרוץ ולקפוץ, ואזי קמו והלכו וכו' וכו' כל האנשים והגשים וגם המבקרים שישבו אף תמהו את השתוממו כי הש' תמנו עד שהללו, על הבמה, עיפו כגיל וכז' וכז'.

"תקרית", כזה אני מוצא משום נחמה-פיראה. הצגת נאסר-יא' דין הרייה תאונה שאירעה לבמאי יוסף מילוא, הבמאי של יובל אור וז'אן ד'ארק. תאונת דרכים שיש ללמוד ממנה לקח למען לא תהא תאונת דרך.
ה"תקרית" גרמה להרבה נזקים ואפילו לקרבנות, באדם וכי בעל-חי, הוא החמור. למשל ולדוגמא:

חלפי לא ידע, בבימוי זה, מהו נאסר-אדין, ואנו לא ידענו מהו חלפי;
שייקה אופיר ידע שהוא חמור, אבל החמור שכח שהוא שייקה...

אפילו ברלינסקי, שתפקידו "הצדדי" ביוזג' יור זכור לכל מי ש'אה אותה הצגה, נבלע בבימוי זה ולא נודע כי בא אל קרבו, ואפילו רוזה ליכטנשטיין!
אמנם אברהם בן-יוסף ומיכאל גור הצילו משהו ממשחקם, אבל ה"ירי", החריש גם אותם.

והתפאורה! יוסף קארל בנה במה מתופארת לתפארת, אלא שהיא הייתה נאה עד שלא מילאה אנשי ההצגה, שבילבלוה וכיסו את ושרי' מן התאורה שהאפילה כל מקום נעים.
היתה "ציכנה", אך כמעט לא ישבו בה.
בנה בית לקרד, בית מיוחד, כצד-שכנגד למגדל המסגד, אך לא השתמשו בו אלא שימש מינימאלי בנאטוראליזם מקסימאלי.

פ.ג. אלכין

א ש י ס

הצד הנכון של הדלת

בהופעה הראשונה בכנסת מאז דורה מ' חוץ לארץ, כשנתקלה שרת העבודה, גלדיה מאירסון, בשאלת עתונאי, במזון הכנסת: "מה דעתך על הבית כיום?" ענתה: כל זמן שנמצאים מצד זה של הדלת (של אולם הישיבות) — הכל בסדר.

באותו מקום נתקל ח"כ חרות מנחם בגין בסטודנט ירושלמי שהחתיים את חברי הכנסת על ספר הפלמ"ח. נמוקו של בגין, היחודי שערב לרכוש את הספר היה: הפרק שפורסם באותו ספר על הסווי. כיצד יכול אני לקנות ספר שבו מתנאים מחבריו על פעולותיהם נגד לוחמי המחתרת?

בתוך האולם שאלה ח"כ אחרת, שרה כפרית (מכאיר), את אחד העתונאים בשעת הדיון על חוק החינוך: "האם הם יצביעו עכשיו?" לאחר שקבלה תשובה שלילית מריגועה, אספה הח"כ את חפציה ויצאה מן האולם.

בהצביעו על שורש הרעה הכלכלית אמר ח"כ עקיבא (הנשר הקרח) גוברין: "מכל 100 מפרנסים בישראל, רק 26 מתקיימים על עבודה יצרנית בחקלאות ובתעשייה."

הצד הנכון של החולצ

השבוע נשמו עובדי הארץ לרוחה: עורך העתון גרשום שוקן (העולם הזה 813) שמצב עיניו היה חמור ביותר, נוחח בהצלחה, יהיה זקוקו למנוחה ארוכה.
ברכות על כך קבלה ח"כ שושנה פרי סיץ, חמותו של שוקן, לידידה שקיחתה כי עכשיו תוכל הח"כ לנוח, ענתה פריסיץ: "לנוח? צריך להתכונן לזיכוח על החקציב בכנסת!"

במסיבה אצל השגריר האמריקאי בקהיר גילה האיש החוק של מצרים קולונל ג'וזף עבר אל-ג'וז' מדוע לא נגע באספרגוס שהוגש לו. "שעה שהיננו נצורים בסלוגיה, חששנו שלש מכוניות אספקה של היהודים, כולן היו עמוסות אספרגוס. מאז אינני יכול לראות את המאכל הזה."

אדם אחר שהעלה זכרונות היה שאול אביגור מראשי ההגנה, שהשמיע השבוע את קולו על רצח ארלוזורוב. טענת אביגור, שסיפל בשעתו בחקירת הרצח: לא נמצאו שום הוכחות חדשות שיפסלו את האשמות נגד הנאשם ברצח אברהם סטבסקי, אשר זוכה בשעתו מטעמים פורמליים. דעת אביגור: באנגליה עצמה לא היה סטבסקי יוצאי זכאי.

פשטות ילדות והבנה

צעירי לבוש חליפה כהירה וענוד עניבה צבעונית נאה שנראה כתיאובכ בשבוע נתי' גלה כרבי-חובל יצחק (אייק) אהרונזביץ, סיבת הלבוש הבלתי רגיל של רבי-חובל הרוגל בפשטות, והחולס על הקמת קיבוץ על טיפוס אנה: נישואיו, גבי אהרונזביץ החדשה: איירין, צעירה בלונדינית, ילידת אמריקה.

חלקה הראשון של היצירה לילדים מאת המלחין ההונגרי בלה בלו-ק, הכוללת 40 נעימות-עם הונגריות, שבוצעה על-ידי הפסנתרן הישראלי מנחם פרסלר, והוק' לשה לשם שידור בארצות-הברית, זכתה לשב' חים רבים בעתונות האמריקאית. כתבו העתון גים: פרסמו מגנן בקלות משוחררת את אימפרוביזטור המשתעשע בכרון בימים מ' ימי ילדותו. לדעת אותו עתון שאב פרסלר הישראלי לביצועו מהולדת בנו, אמיתי.

אורנה (יוהנה הקדושה) פורת, זכתה, אף היא, לציין בעתון גרמני, בחורש שעבר, באחד ממאמריו על ביקורו בישראל הזכיר אותה אריך ליט' (העולם הזה 815) כדוג' מה לגרמניה אשר מצאה את הדרך אל העם היהודי, הוביף: "שחקנית צעירה זו כבר הצליחה לגשר את גשר ההבנה האנושית שאנו עודנו מרפשים אותו..."

כשפנו עתונאים לשחקן התיאטרון הקאמרי אברהם (נאסר אידין) חלפי, בשאלה הנוושה "מתי נולדת?" השיב: "למה צריך העולם לדעת מתי נולדתי, האם אני יודע מתי הוא (העולם) נולד?"

נתן אלתרמן נכנס לבית-קפה, גיפוף במודעה קרא: "עו, היום לא ידעתי מי כבש את הארץ — הפלמ"ח, החי"ש, ואולי האצ"ל. עכשיו אני יודע!" פתח את המודעה, שהכ' ריחה: ג'ני לוביץ' כבשה את הארץ!"

• התקופה בה עסקו חברי הפלמ"ח בתפי' שת והסגרת אנשי אצ"ל לשלטונות המנדט.